

anbefale, at man fremdeles gaar den Vej, man hidtil har fulgt som den sikreste og tryggeste, at man sørger for at have en testamentarisk Bestemmelse, som sikrer Forholdet ligesom hidtil. Men saa er der jo ikke sket nogen Forandring og Forbedring af Kvindens Rettsstilling! Jeg indrømmer naturligvis, at Loven har forbedret Kvindens Rettsstilling ret betydeligt, og kan man ikke faa alt det, man vil have, maa man jo lade sig nøje med det, man kan faa, og som man ogsaa anser for ret værdifuldt og betydeligt. Man kan jo blive tvungen til at finde sig i, at dette Punkt ikke ordnes paa en tilfredsstillende Maade, men jeg glæder mig over, at der dog gøres et Forsøg derpaa. Det vilde dog have glædet mig mest, hvis man havde optaget den oprindelige Bestemmelse og paa det Grundlag gjort et Forsøg paa, om man ikke kunde have formaaet Landstinget til at vedtage Lovforslaget i sin oprindelige Skikkelse paa dette Punkt.

Ordføreren (Sveistrup): Vort Ændringsforslag har jo ikke kunnet glæde sig ved nogen udelt Tilslutning, men jeg tror dog, at den Modgang, vi have mødt, ikke er større, end at vi kunne bære den, og at Ændringsforslaget nok vil kunne klare sig her og ogsaa paa sin fremtidige Gang. Jeg takker den højtærede Minister for hans Tilslutning til Ændringsforslaget. Naar han bemærkede, at det formentlig maatte bero paa en Trykfejl, naar det hedder i Ændringsforslaget, at Enken skal skifte med Fællesbørnene eller „de af dem“, der ere myndige, er det dog ikke en Trykfejl, men det er nærmest af Vellydshensyn, vi have formet Sætningen saaledes. Den sproglige Rigtighed kan imidlertid bestrides, men jeg mener, at det hører under de Ting, som Bureauet i Henhold til Rigsdagens Retskrivning kan forme, som det vil. Hvis det findes ikke at stemme med Rigsdagens Retskrivning, har Bureauet Lov til at rette det, men i modsat Fald maa det blive staaende, som det er, men hvad enten det ene eller det andet sker, vil der ikke være hændet nogen Ulykke.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck's) Følelser for Kvinden kende vi jo, jeg mener ikke hans private Følelser for Kvinden. Hans Følelser som offentlig Personlighed for Kvinden ere alt andet end venlige, og enhver Bestemmelse, der gaar ud paa at give Kvinden en lille Finger, kan regne paa at finde det ærede Medlem blandt sine Modstandere. Jeg tror dog ikke, man i den Modstand,

der kommer fra det ærede Medlem her, skal se noget Varsel om, at man ogsaa fra det andet Ting vil modsætte sig vort Ændringsforslag.

Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingvard Jensen) kunde ønske, at man blev staaende ved de to første Stykker af Ændringsforslaget, men udelod det tredie. Men det ærede Medlem har jo Ret til som Medlem af Tinget at forlange delt Afstemning over Ændringsforslaget, og han har Ret til at anbefale dem, der ville lytte til ham, at stemme mod det tredie Stykke, naar det kommer til Afstemning. Jeg ønsker dog ikke, det skal ske, og jeg haaber ogsaa, at det ærede Medlem slaar sig til Ro med den Betragtning, at i Mangel af det bedste maa man tage det næstbedste. Det er meget rigtigt, at man kan tænke sig et Tilfælde, hvor det kunde være hensigtsmæssigt, at der havde et Testamente. Naar det er udtalt i Testamentet, at Enken skal sidde i uskiftet Bo, er Betryggelsen ganske vist større end her, men i det store Flertal af Tilfælde vil Forholdet dog være det, at vi ved denne Ændring give Enken en Beskyttelse, hun ellers ikke har. Hermed skal jeg fremdeles anbefale Ændringsforslaget.

Birck: Den ærede Ordfører kender ikke min Stilling til Kvinden i denne Sag. Det var af lutter velvillig Bekymring for Lovforslagets Skæbne i det andet Ting paa Grund af denne Ændring, at jeg udtalte mig, idet jeg har en Formodning om, at Landstinget ikke vil synes om den.

I øvrigt vedkender jeg mig ganske ærlig, at jeg har mere Sympati for min Kone end for min Enke.

Ingvard Jensen: Jeg vil bemærke til den ærede Ordfører, at jeg holder heller ikke paa det andet Stykke af Ændringsforslaget; det er de to sidste Stykker af dette, jeg ønsker skulle gaa ud. Saa fik vi nemlig Lovforslaget i alt væsentligt i sin oprindelige Skikkelse, og det var det, jeg ønskede. Vilde man endelig tage det andet Stykke i Lovforslaget, henstillede jeg, at Forholdet mellem Ægtefolkene skulde blive gensidigt ved, at man satte en Bestemmelse om, at den længstlevende Ægtefælle skulde skifte i visse Tilfælde; saa vilde Forholdet blive ligestillet med det, som er antydnet i første Stykke, men som man i andet og tredie Stykke gaar bort fra. Hvis man i andet Stykke indsætter en Bestemmelse om, at begge Par-